

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 29 marca 2011 r. w sprawie T-33/09, Republika Portugalska przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 9 czerwca 2011 r. przez Komisję Europejską

(Sprawa C-292/11 P)

(2011/C 252/34)

Język postępowania: portugalski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Hetsch, P. Costa de Oliveira i M. Heller, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Republika Portugalska

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu z dnia 29 marca 2011 r. w sprawie T-33/09 Republika Portugalska przeciwko Komisji.
- wydanie rozstrzygnięcia w kwestiach będących przedmiotem niniejszego odwołania, które były przedmiotem skargi do Sądu, oraz oddalenie żądania Republiki Portugalskiej stwierdzenia nieważności decyzji Komisji z dnia 25 listopada 2008 r. zawierającej żądanie zapłaty okresowej kary pieniężnej.
- obciążenie Republiki Portugalskiej, poza jej własnymi kosztami, kosztami poniesionymi przez Komisję w pierwszej instancji i w ramach niniejszego odwołania.

Zarzuty i główne argumenty

Sąd naruszył prawo: i) stosując niewłaściwą wykładnię zarówno w odniesieniu do uprawnień Komisji w zakresie wykonywania wyroków Trybunału Sprawiedliwości wydanych na podstawie art. 260 TFUE ust. 2, jak również własnych uprawnień w zakresie kontroli działań Komisji; ii) orzekając w zaskarżonym wyroku, w oparciu o fragmentaryczne podejście do tenoru wyroku Trybunału Sprawiedliwości z 2004 r. w celu stwierdzenia uchybienia, naruszając w ten sposób art. 260 TFUE ust. 2. Wyrok Sądu narusza również prawo ze względu na to, że Sąd niedopełnił obowiązku uzasadnienia, rozstrzygając sprawę w oparciu o niewystarczającą i wewnętrznie sprzeczną podstawę prawną, aby stwierdzić, że Komisja wykroczyła poza granice uchybienia w postaci, w jakiej zostało ono stwierdzone przez Trybunał Sprawiedliwości.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione (Włochy) w dniu 9 czerwca 2011 r. — Ministero dell'Economia e delle Finanze i Agenzia delle Entrate przeciwko Elsacom NV

(Sprawa C-294/11)

(2011/C 252/35)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ministero dell'Economia e delle Finanze i Agenzia delle Entrate

Strona pozwana: Elsacom NV

Pytanie prejudycjalne

Czy sześciomiesięczny termin liczony od końca roku kalendarzowego, w którym podatek stał się należny, przewidziany na złożenie wniosków o zwrot podatku od wartości dodanej przez podatników niemających siedziby na terytorium kraju w art. 7 ust. 1 akapit pierwszy, ostatnie zdanie ósmej dyrektywy Rady 79/1072/EWG⁽¹⁾ z dnia 6 grudnia 1979 r. jest terminem zawitym, innymi słowy, czy jego upływ powoduje wygaśnięcie prawa do zwrotu?

⁽¹⁾ Dz.U. L 331, s. 11.

Skarga wniesiona w dniu 14 czerwca 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Francuskiej

(Sprawa C-296/11)

(2011/C 252/36)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: C. Soulay i L. Lozano Palacios, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Francuska.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie że stosując specjalny system dla biur podróży do usług świadczonych osobom innym niż turyści (w szczególności innym biurom podróży) Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 306-310 dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁽¹⁾;
- obciążenie Republiki Francuskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swej skargi Komisja podnosi jeden zarzut dotyczący błędnego zastosowania specjalnego systemu dla biur podróży do usług świadczonych osobom innym niż turyści. W tym względzie zaznacza ona, iż system ten ma zastosowanie jedynie gdy usługa podróży jest sprzedawana turyście. Nie ma on natomiast zastosowania do usług świadczonych przez biura podróży innym biurom podróży i organizatorom wycieczek. Ze względu na sposób, w jaki zredagowane są przepisy *code général des impôts* [francuskiej ordynacji podatkowej] odnoszące się raczej do „klienta” aniżeli „turyści” pozwana wykorzystuje podejście oparte na terminie „klient” i stosuje specjalny system dla biur podróży w sposób rozszerzający.

Komisja odrzuca ponadto bronioną przez francuskie organy tezę, iż francuskie ustawodawstwo pozwala lepiej osiągnąć cele, do jakich zmierza specjalny system a mianowicie uproszczenie formalności administracyjnych dla biur podróży i przydzielenie wpływów z podatku VAT państwu członkowskiemu, w którym następuje ostateczna konsumpcja każdej indywidualnej usługi.

(¹) Dz.U. L 347, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 17 czerwca 2011 r. — ZZ przeciwko Secretary of State for the Home Department

(Sprawa C-300/11)

(2011/C 252/37)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: ZZ

Strona pozwana: Secretary of State for the Home Department

Pytania prejudycjalne

Czy zasada skutecznej ochrony sądowej wyrażona w art. 30 ust. 2 dyrektywy 2004/38 (¹) i interpretowana w świetle art. 346 ust. 1 lit. a) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej wymaga, aby organ sądowy rozpoznający odwołanie od decyzji o wydaleniu obywatela Unii Europejskiej z państwa członkowskiego ze względów porządku publicznego i bezpieczeństwa publicznego na podstawie rozdziału VI dyrektywy 2004/38 zapewnił przekazanie temu obywatelowi Unii Europejskiej informacji o zasadniczych względach przemawiających przeciwko niemu pomimo faktu, że organy państwa członkowskiego, a także właściwy krajowy sąd, po przeprowadzeniu analizy całości materiału dowodowego przedstawionego przez

organy państwa członkowskiego w odniesieniu do obywatela Unii Europejskiej, uznały, że ujawnienie zasadniczych względów przemawiających przeciwko niemu byłoby sprzeczne z interesami bezpieczeństwa państwa?

(¹) Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. L 158, s. 77).

Skarga wniesiona w dniu 16 czerwca 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Niderlandów

(Sprawa C-301/11)

(2011/C 252/38)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: R. Lyal i W. Rels, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Niderlandów

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że aprobując utrzymanie w mocy art. 3.60 i 3.61 Wet inkomstenbelasting 2001 (ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych z 2001 r.) oraz art. 15 c i 15 d Wet Vennootschapsbelasting 1969 (ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych z 1969 r.) w dzisiejszym brzmieniu Królestwo Niderlandów uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej, a w szczególności art. 49;
- obciążenie Królestwa Niderlandów kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja jest zdania, że opodatkowanie niezyskanej wartości dodanej w przypadku przeniesienia przedsiębiorstwa lub jego części do innego państwa członkowskiego, lub przeniesienia siedziby lub miejsca, w którym znajduje się rzeczywista siedziba spółki do innego państwa członkowskiego stanowi niezgodną z art. 49 TFUE przeszkodę dla swobody przedsiębiorczości

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 17 czerwca 2011 r. — Rosanna Valenza przeciwko Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

(Sprawa C-302/11)

(2011/C 252/39)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Consiglio di Stato